

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní tř. 118/16, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalované č. j. 3282/11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2014, č. j. 11 A 115/2013 – 41,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 28. 1. 2012 napadl stěžovatel rozhodnutí žalované č. j. 3282/11. Usnesením ze dne 26. 3. 2014, č. j. 11 A 115/2013 – 37, Městský soud v Praze stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení uvedeného usnesení zaplatil soudní poplatek z podané žaloby. Výzva byla stěžovateli doručena dne 10. 4. 2014. Podáním ze dne 17. 4. 2014 stěžovatel požádal o prodloužení lhůty k zaplacení poplatku o několik měsíců s ohledem na své majetkové poměry. Městský soud v Praze usnesením ze dne 23. 4. 2014, č. j. 11 A 115/2013 – 41, řízení zastavil. V odůvodnění uvedl, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že žádost stěžovatele o prodloužení lhůty je jeho standardní reakcí na výzvu k zaplacení soudního poplatku. Soudu je však zřejmé, že stěžovatel nehodlá zaplatit soudní poplatek v žádné lhůtě, jeho žádost není vážně míněná a jejím jediným cílem je protahovat řízení. Z dosavadního rozhodování soudu pak musí být zřejmé stěžovateli, že prodloužení lhůty k zaplacení není možné. Soud již proto o žádosti stěžovatele o prodloužení lhůty k zaplacení poplatku samostatně nerozhodoval.

Toto usnesení Městského soudu v Praze napadl stěžovatel včasnou kasační stížností. Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel za podanou kasační stížností nezaplatil soudní poplatek. Usnesením ze dne 4. 7. 2014, č. j. 3 As 101/2014 - 17, jej proto vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla stěžovateli doručena dne 9. 7. 2014. Dne 16. 7. 2014 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, v němž soudu oznámil, že neuhradí ani jedinou korunu

za podání kasační stížnosti, neboť soud konstantně judikuje, že na splnění podmínek řízení netrvá.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Nejvyšší správní soud předně jako nepřipadnou posoudil námitku stěžovatele, že v řízeních o kasačních stížnostech netrvá na zaplacení soudního poplatku. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu je pravidlem, přičemž výjimky z tohoto pravidla stanoví pouze § 11 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, upravující zákonné osvobození od placení poplatku, a § 36 odst. 3 s. ř. s. umožňující individuální osvobození navrhovatele od placení poplatku soudem. Nad rámec těchto výjimek může soud navrhovatele zprostit povinnosti zaplatit soudní poplatek, jestliže jsou k tomu v konkrétním případě zvláštní důvody. Nejvyšší správní soud tak činí v řízeních o kasačních stížnostech proti usnesením krajského soudu o zamítnutí návrhu na osvobození od soudních poplatků či v řízeních o kasačních stížnostech proti usnesením krajského soudu, kterými bylo zastaveno řízení o žalobě poté, co usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků nabylo právní moci a žalobce následně ani přes opakovanou výzvu soudní poplatek nezaplatil. V těchto případech zastává Nejvyšší správní soud názor, že by trvání na splnění poplatkové povinnosti v řízení o kasační stížnosti znamenalo řetězení řešeného problému, které by ve svém důsledku popíralo smysl samotného řízení.

O takovouto situaci se však v projednávané věci nejednalo. Městský soud v Praze o zastavení řízení rozhodl na základě toho, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za podání žaloby ani v soudem stanovené lhůtě, žádost o osvobození od soudních poplatků přitom nebyla v žalobním řízení vůbec uplatněna. Nebyly tudíž dány důvody k tomu, aby Nejvyšší správní soud netrval na zaplacení soudního poplatku. Nejvyšší správní soud dodává, že o žádosti stěžovatele o prodloužení lhůty k zaplacení poplatku nerozhoduje soud, ale příslušný soudní funkcionář.

Nejvyšší správní soud tedy shrnuje, že stěžovatel ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ani následně soudní poplatek splatný podáním kasační stížnosti nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

Podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu